

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 17155-11-11 זילברשלג נ' מימון ואח'
הפ"ב 3871-11-11 מימון ואח' נ' זילברשלג

בפני כב' השופטת שבח יהודית

מבקש הביטול עו"ד דני זילברשלג
ע"י ב"כ א' פלדמן

נגד

מבקשי האישור 1. גליל מימון
2. אריה מימון
3. הום - סטייט (ייזום ובניה) בע"מ
ע"י ב"כ מ' ויניצקי

פסק דין

עתירת הביטול מתייחסת להחלטת הרכב הבוררים השופט בדימוס י' שמעוני, פרופ' א' בן דור ועו"ד י' רזניק מיום 25.9.11, לפיה יעמוד בתוקפו פסק הבוררים הראשון שניתן על ידי הרכב הבוררים ביום 20.1.11, וזאת מחמת מחדלו של המבקש להפקיד ערבות בסך 50,000 ₪, אותה נצטווה להפקיד כתנאי לקיום סבב נוסף של הבוררות לצורך השלמת פסק הבוררים.

1. ראשיתה של הסאגה המתמשכת בתביעת שכר טרחה שהגיש המבקש נגד המשיבים בשנת 2005 לבית משפט זה, אשר נסמכה על הסכם שכר טרחה שנחתם בין הצדדים ביום 3.2.02, וכן על "תצהיר הסכם שכר טרחה" (להלן: "תצהיר שכר הטרחה"), הנושא תאריך 5.2.02, ואשר לפי טענת המבקש - נחתם על ידי המשיב מס' 1, ולפי טענתו של זה האחרון – זוייף ע"י המבקש.

2. הסכסוך בין הצדדים הועבר להכרעת בורר, השופט בדימוס דן ארבל (להלן: "הבורר ארבל"). לאחר הליך הוכחות לא קצר הוציא הבורר תחת ידיו ביום 26.2.08 פסק בוררות מנומק ומפורט המחזיק לא פחות מאשר 53 עמודים, ובו נקבע, בין היתר, כי תצהיר שכר הטרחה עליו סומך המבקש הינו "מפוברק או מזוייף" ונוצר במשרדו של המבקש. הבורר פירש את הסכם שכר הטרחה, אשר המשיבים לא חלקו על חתימתו עליו, באופן שלמבקש מגיע שכר טרחה בשיעור 2,500 דולר בלבד, להבדיל מהסכומים נכבדים שנדרשו על ידו כנגזרת אחוזית משווי המניות שהוחזקו על ידי המשיבים ואשר נתבעו להעבירן לאחרים.

המבקש חוייב בהוצאות בסך 100,000 ₪, אשר התווספו לשכר הבורר ולהוצאות הבוררות, והגיעו ביחד לסך של 250,000 ₪.

3. בהתאם לנתיב הדיוני בו היו כבולים בעלי הדין, ערער המבקש ברשות בפני הרכב הבוררים: השופט בדימוס י. שמעוני, פרופ. בן דור ועו"ד י. רזניק (להלן: "הרכב הבוררים"). בפסק הדין שניתן ע"י הרכב הבוררים ביום 20.1.11 נדחה ערעורו של המבקש, והוא חוייב בהוצאות בסך 75,000 ₪. (להלן: "פסק הבוררים הראשון") המבקש לא אמר נואש והגיש לבית משפט זה תביעה בה עתר לביטול פסק הרכב הבוררים הראשון. בפסק דין שניתן ע"י כבוד השופט שוחט ביום 3.7.11, נקבע כי טענותיו של המבקש, בכל הנוגע לקביעת הבורר ארבל באשר לזיפופו ופברוקו של תצהיר שכר הטרחה, "לא זכו להתייחסות ולדין בפסק הבוררים", וכן: "טענות אלו כלל לא זכו כלל לדין או הכרעה מנומקת בפסק הבוררים". כפועל יוצא נקבע ע"י כבוד השופט שוחט כי יש להשיב את הפסק להרכב הבוררים לשם השלמתו: "פסק הבוררים יוחזר לבוררים, המהווים ערכאת ערעור בבוררות... ותכריע בטענות המבקש בהודעת הערעור הנוגעות לתצהיר הסכם שכר הטרחה מיום 5.2.02, לרבות טענותיו בדבר טעויות כביכול שנמצאו בפסק הבורר ושהביאו את האחרון למסקנה כי מדובר במסמך מזוייף- מפוברק, על מנת שפסק הבוררים יושלם אף בסוגיות אלו". התיק הוחזר להרכב הבוררים.
5. בהחלטתו מיום 14.7.11, חייב הרכב הבוררים את המבקש להפקיד כערובה להוצאות, סך של 50,000 ₪ עד ליום 15.8.11, ומשזה לא הופקד, לאחר ארכות לא מעטות, ניתנה ע"י הרכב הבוררים החלטה, שנחתמה, ומכל מקום כך עולה מהעותק שהוגש לי מטעם בעלי הדין, ע"י מנכ"לית המשכן לבוררות ולפתרון סכסוכים, ובה נאמר כי לאור אי הפקדת הערבות "יש לראות את המערער כמי שיתר על הטענות אשר השלמת ההכרעה בהן נדרשה. פסק הבוררים אשר ניתן על ידנו יעמוד בתוקף". המערער אף חוייב בהוצאות בסך 5000 ₪ +מע"מ. החלטה זו (אותה אכנה, בעקבות הצדדים "פסק הבוררים השני") היא נושא בקשת הביטול שבפני.
6. אציין כי בין לבין הגיש המבקש תובענה נוספת בה עתר להעביר את הרכב הבוררים מתפקידם. בהחלטה מיום 12.9.11, נדחתה התובענה ע"י כבוד סגן הנשיא השופט זפט. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה לא מכבר (רע"א 7816/11, זילברשלג נ' גליל מימון, החלטה מיום 4.12.2011).
7. בעתירה שבפני מעלה המבקש שלל טענות אשר קצרה היריעה למנותן, מקצתן לעניין ומרביתן שלא לעניין. המבקש קובל על כי הרכב הבוררים לא עיין בתיק הבוררות שהתנהל בפני הבורר ארבל, שבינתיים אבדו ככל הנראה עקבותיו, ולא ראה במו עיניו את תצהיר שכר הטרחה, שעל פי הנטען זוייף על ידו, לא עיין בתיק בית המשפט, ואף לא התנצל בפניו. כן נטען כי הרכב הבוררים התעלם מפסיקת השופט שוחט שביטל, כך להשקפתו, את פסק הבוררים הראשון.

המבקש קובל על התניית קיום הליך הבוררות המשלים בהפקדת ערובה, אף יוצא נגד חילוט ערובה שהפקיד בסך 75,000 ₪ לטובת המשיבים, בעוד שהערובה אמורה היתה להיות מושבת לו ובאמצעותה אמור היה לשלם להרכב הבוררים את שכרם עם סיום הבוררות, ועוד טענות לרוב. (בהקשר זה אציין כי איתרתי בארכיון בית המשפט את תיק התביעה המקורי שהוגשה בשנת 2005 [ת"א 1620/05](#), והצגתי אותו בפני בעלי הדין בעת הדיון, אולם שניהם כאחד ויתרו על זכותם לעיין בו ו/או לצלם מוצגים ממנו).

8. במהלך הדיון זנח בא כוחו של המבקש את בליל הטענות שהועלו ע"י המבקש, שניסח בעצמו את תביעתו, והתמקד בטענה לפיה לא היה רשאי הרכב הבוררים לחייב את המבקש בהפקדת ערובה נוספת, שהרי מדובר רק, כהתבטאותו, "בהוספת הרגל הרביעית לכסא שכבר שולמה תמורתו". משכך נטען כי מחדל אי ההפקדה לא אמור היה לסתום את הגולל על השלמת הבוררות על דרך חזרה לפסק הבוררים הראשון, שהותיר על כנו את פסק הבורר ארבל.

9. המשיבים טוענים כי העתירה משוללת יסוד שהרי לפי תקנות סד"א, שהוחלו על הבוררות בשטר הבוררין, דין ערעור להדחות מחמת אי הפקדת עירבון להבטחת הוצאות הערעור, וזוהי התוצאה המתבקשת ממחדל המבקש, בשים לב, בין היתר, גם לעובדה לפיה המבקש אינו משלם לבוררים את חלקו בשכרם, אף חייב למשיבים מאות אלפי שקלים בגין הוצאות שנפסקו לטובתם במהלך ההליכים הרבים אותם הוא יוזם נגדם. עוד נטען כי המבקש התמקד בדיון בערעור בפרשנות הסכם שכר הטרחה, וזנח את טענותיו באשר לקביעה לפיה תצהיר שכר הטרחה זויף, ומשכך התמקד גם פסק הבוררים הראשון בסוגיית הפרשנות, להבדיל מסוגיית הזיוף. כן נטען כי ממילא אין לערעור כל סיכוי להתקבל שכן קביעותיו של הבורר ארבל נשענות על ממצאים עובדתיים, וערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בכגון אלו.

10. אין לקבל כמובן את טענתו החוזרת ונשנית של המבקש לפיה פסק הבוררים הראשון בוטל ע"י כבוד השופט שוחט, שכן הוא הוחזר לבוררים רק לצורך השלמה. באותה מידה אין לקבל את טענת המשיבים לפיה זנח המערער בהליך הערעור את הטענות המתייחסות לקביעה בדבר זיוף תצהיר שכר הטרחה, שכן כבוד השופט שוחט קבע היפוכו של דבר.

11. לטענת סיכויי הערעור- אין זה מתפקידי במסגרת הנוכחית להתייחס לסיכויי הערעור, הקלושים לטענת המשיבים.

סביר להניח כי יהא על הרכב הבוררים להתייחס לטענה האם יכולים הבוררים להכריע בסוגיית הזיוף בהתאם לחומר המונח בפניהם, לאור ההנמקות האחרות של הבורר ארבל, ומבלי שיתבוננו במו עיניהם בתצהיר שכר הטרחה המקורי, ובחורי סיכות השדכן - שהבורר ארבל מתייחס אליהם. אעיר בהקשר זה כי בתיק בית המשפט המחוזי מצויה הודעה מטעם המבקש לפיה הוא מבקש להפקיד בקופת בית המשפט העתק "נוסף", והדגש הוא על המלה נוסף, של תצהיר שכר הטרחה המקורי.

הבקשה לא לוותה בהחלטה וההפקדה לא בוצעה. מכאן שקיימת סבירות להניח כי בידי המבקש מצוי העתק נוסף של התצהיר המקורי, אותו ניתן להגיש במסגרת בקשה להגשת ראייה נוספת בערעור.

12. ובאשר לערובה- בורר רשאי בהחלט להורות על הפקדת ערובה, כקבוע בסעיף יח' לתוספת הראשונה של [חוק הבוררות](#), תשכ"ח-1968 (להלן: "[חוק הבוררות](#)") "**הבורר רשאי להורות בדבר הוצאות הצדדים, לרבות שכר טרחת עורך-דין, ובדבר שכר הבורר והוצאותיו, כולם או מקצתם, והוא רשאי להורות על הפקדת סכומים אלה או על מתן ערובה לתשלומם; לא הורה הבורר הוראה אחרת, חייבים בעלי- הדין לשלם לו את שכרו והוצאותיו חלק כחלק**" (ההדגשות של הח"מ).

סעיף 21א [לחוק הבוררות](#) מכיל את הוראותיו "**בשינויים המחויבים על בורר בערעור**". במקביל להוראות שב**תקנות סדר הדין האזרחי**, רשאים היו הבוררים לחייב את המבקש עם הגשת הערעור, להפקיד ערובה להבטחת הוצאות הערעור, ובדין קבעו כי עליו להפקיד סך של 75,000, שאכן הופקד על ידו בפועל.

לא כך הוא הדבר באשר להחלטה הנוספת מיום 14.7.11 אשר חייבה את המבקש להפקיד ערובה נוספת בסך של 50,000 ₪, שהרי אין מדובר בערעור נוסף, כי אם באותו הליך. בית המשפט, מפי כבוד השופט שוחט, קבל את טענת המבקש וקבע באופן שאינו משתמע לשתי פנים ואינו מצריך פרשנות מיוחדת, כי פסק הבוררות הראשון לוקה בחסר וטעון השלמה, ומשכך הוחזר פסק הבוררות הראשון להרכב לשם השלמת ההליך. לא היה, איפוא, כל מקום לחיוב המבקש בערובה נוספת, עת כבר הפקיד להבטחת אותו הליך ערובה כפי שנצטווה.

דומה הדבר לבקשת רשות ערעור שמוגשת על פסק דינו של בימ"ש מחוזי כשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, המתקבלת ע"י בית המשפט העליון. אם התיק מוחזר לבית המשפט המחוזי לצורך השלמה, לא יחוייב המערער באגרה נוספת או בעירבון נוסף לזה שכבר הופקד בעת הגשת הערעור. ההליך הרי אינו חוזר לדין נוסף בשל גחמה של המבקש, אלא משום שבית המשפט מצא כי הפסק טעון השלמה.

משלא ניתן היה לחייב את המבקש בהפקדת עירבון נוסף מעבר לעירבון בסך 75,000 ₪ שהופקד על ידו בפועל, ממילא לא היה רשאי הרכב הבוררים לקבוע כי באי ההפקדה רואים את המבקש כמי שויתר על הטענות בהן נדרשה השלמת ההכרעה.

13. אין מנוס, איפוא, מביטול ההחלטה מיום 25.9.11. יחד עם זאת אין מקום לדרישת המבקש לביטול חילוטה של הערובה בסך 75,000 ₪ אשר שולמה למשיבים, ובודאי שאין מקום להורות על השבת הסך של 75,000 ₪ לידי המבקש, שהרי מדובר בערובון שהמבקש יהא זכאי להשבתו רק אם יזכה בערעור. השמחה מוקדמת מדי. לכשיונח בפני בעלי הדין פסק בורר חלוט, תיערך ביניהם התחשבנות סופית.

14. בכך לא תמה מלאכתי.

הוכח כי המבקש נותר חייב לבוררים שכר טרחה בסך 54,000 ₪.

חוק הבוררות מונע מצב בו בורר יחוייב לעשות את מלאכתו אך לא יקבל את שכרו. סעיף 33 **לחוק הבוררות** קובע כי רשאי בורר לעכב את המשך הדין וכן את מתן הפסק, עד אשר ישולם לו שכרו:

33. (א) לא שולם לבורר שכרו, כולו או מקצתו, במועדו, רשאי הוא לעכב את המשך הדין ואת מתן פסק הבוררות או מסירתו עד שישולם הסכום שבפיגור" (ההדגשות של הח"מ).

הבוררים רשאים, איפוא, לעכב את הסבב השני של הדין בערעור שנועד לצרכי השלמה, כל עוד לא יסדיר המבקש את שכרם.

אך גם בכך לא יבוא לציון גואל.

תוצאת העיכוב ייכולה להיות מנוצלת שלא כהלכה ע"י צד החושש מתוצאת פסק הבוררות, ומשכך יפעל לעיכובו.

לא קשה לנחש כי גם המבקש יהא שמח וטוב לב מן העיכוב, שהרי המשיבים הם שמבקשים לסיים את ההליך, בתקווה שגם פסק הבוררים המשלים, לכשיינתן, ידחה את ערעורו של המבקש והם יוכלו להפרע ממנו ולגבות את שנפסק לזכותם.

משתוצאת העיכוב הבלתי מוגבל אינה מתיישבת עם התכלית החקיקתית, ומשלא יעלה על הדעת לחייב בורר לנקוט בהליכי גביה נגד המתדיינים בפניו, אין מנוס מהחלת הסנקציה הקבועה בסעיף ט' לתוספת הראשונה על סעיף 33 לעיל.

בסעיף ט' לתוספת הראשונה נאמר כדלקמן:

"ציווה הבורר על בעל דין דבר הכרוך בניהול הבוררות, וללא סיבה מוצדקת לא מילא בעל הדין אחרי הצו, רשאי הבורר, לאחר שהתרה בבעל הדין, לדחות את התביעה, אם ניתן הצו נגד תובע, או למחוק את ההגנה ולפסוק בסכסוך כאילו לא התגונן הנתבע, אם ניתן הצו נגד נתבע".

אמור מעתה, לא שילם בעל דין את שכרו של הבורר, אף לא עשה כן לאחר שהבורר עיכב את הדין, רשאי הבורר להתרות בפני בעל הדין כי באם השכר לא ישולם לא יהא מנוס מהפעלת הסנקציה הקבועה בתוספת.

את שרשאי הבורר לקבוע, רשאי כמובן גם ביהמ"ש לעשות.

מאחר ואין מדובר בשכ"ט עבור הדין העתידי האמור להתקיים בפני הרכב הבוררים לצרכי השלמת הפסק, אלא בשכ"ט המגיע להרכב הבוררים עבור ניהול השלב הראשון של הערעור בפניהם, לא יכול להיות ספק כי על המבקש לפרוע את חובו באופן מיידי.

התוצאה

- א. אני מורה על ביטול ההחלטה מיום 14.7.11 המורה למבקש להפקיד פיקדון בסך 50,000 ₪.
- ב. אני מבטלת את ההחלטה/פסק הרכב הבוררים השני מיום 25.9.11, החתומה על ידי עו"ד רוני גרינברג, מנכ"לית המשכן, לפיה פסק הרכב הבוררים הראשון – עומד בתוקפו, ומורה להרכב הבוררים הנכבד להשלים את פסק הבוררים הראשון בהתאם להנחיות כב' השופט שוחט.
- ג. אני מורה למבקש לפרוע תוך 30 יום מהיום את חובו בגין שכר טרחת הרכב הבוררים בסך 54,000 ₪.

ד. הרכב הבוררים רשאי לעכב את הדיון בהשלמת פסק הבוררים הראשון עד אשר יפרע המבקש את חובו.

ה. לא יפרע המבקש את חובו במועד הנקוב על ידי, ולא יקבל ארכה מהרכב הבוררים, יהא רשאי הרכב הבוררים לדחות את טענותיו של המבקש בכל הנוגע להשלמת פסק הבוררים הראשון, באופן שפסק הבוררים הראשון יעמוד בתוקפו, ללא צורך בדיון נוסף.

המזכירות תשלח לצדדים העתק פסק הדין.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ב, 29 דצמבר 2011, בהעדר הצדדים.

שבח יהודית 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)